

men jeg tror, at i det Mindste alle vi Landmænd ere enige om, at disse nye Handelsforbindelser i en meget betydelig Grad ere til Fordel for de Kjøbmænd, med hvem vi komme i Forbindelse, maaste mere for dem end for os. Naar saaledes en Provinds kommer til en Jernbaneforbindelse, saa aabnes der derved en Udgang for Kjøbmænd, der ho langt borte, til at komme i Forretningsforbindelse med den vedkommende Provinds. De faae et Marked der og faae deres Kundkreds forøget, og dette opveier maaste nok den Fordel, som Provindsen selv har af Banen; af denne Fordel kan der saaledes slet ikke udledes nogen Grund til, at vedkommende Kommuner skulde udrede noget Tilskud til Banen. Ved Paaligningen af den Slags Bidrag gaar man i det Hele efter min Mening ud fra et urigtigt Princip og i Grunden et Princip, man selv har forladt. Hvorfor forlanger man nemlig Bidrag? For at bringe Aulægskapitalen ned og gjøre det lettere at forrente Banen. Men det at forrente Baner, har man jo nu fuldstændig opgivet, og selv Regjeringen er jo ved sin sidste Bestyrelsesbeslutning om Banernes Drift gaaet saa overordentlig langt fra det Maal at bringe Banerne til at forrente sig, at den tværtimod er gaaet lige til det Modsatte. I Grunden ligger deri en Erklæring om, at det er ligegyldigt, om Banerne forrente sig eller ei. Men naar det er ligegyldigt, hvorfor saa paalægge de paagjældende Egue Bidrag, for at Banen skal kunne forrente sig? Dertil kommer, at hvor sindrige Principer man end vil opstille herfor, saaledes som f. Ex. det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (Tvermoes) gjorde, saa vil man dog aldrig komme til en nogenlunde ligelig eller retfærdig Fordeling af disse Bidrag. Der er saa uhyre mange forskjellige Forhold, der gjøre sig gjældende med Hensyn til de paagjældende Kommuner, der ligge langs en Bane, at det ikke er muligt for nogen Autoritet at ligue Bidragene paa nogen rimelig Maade. En Kommune faar en stor Udgift med at staffe en Vel, en anden har ikke en saadan Udgift, men den Slags er Noget, der ikke kan tages Hensyn til ved Bidragets Paaligning, medens det har en overordentlig stor Betydning for den paagjældende Kommune, og det viser, at hvorledes man end

fordeler og paaligner Bidragene, saa vil man komme til Ubillighed og Uretfærdighed. Jeg kan derfor ikke se Andet, end at, naar vi skulle være billige imod de Provindser, gjennem hvilke der er Tale om at bygge Jernbaner, saa maa vi gaa til juldstandig at opgave Bidrag fra Provindserne. Saaledes baade ved Slagelse—Næstved Banen og her ved Hobro eller Viborg—Løgstør Banen. — Da jeg nu har Ordet om Jernbanefagen, saa ønsker jeg gjerne at henlede navnlig den ærede Ministers Opmærksomhed paa et enkelt Punkt med Hensyn til Baners Bygning. Vi bygge som bekendt nu vore Baner saaledes, at de næsten allesammen ere meget udsatte for at blive belempede med Sne. Jeg har af en Tekniker en Gang hørt en Plan, hvorefter man skulde kunne gaa til at bygge Banerne saaledes, at de ikke i den Grad vare udsatte for at belempes af Sne, hvorved Banedriften altsaa befriedes for en stor Del af de Omkostninger, der nu foraaflages dels ved Snestastning, dels ved Tilveiebringelse af Snestjærme og den Slags Værn, og dels ved Trafikens Standsning i den Tid, Sneen ligger der. Dette vilde formentlig kunne ske ved at gaa ind paa en større Stigning af Banen, hvorved man opnaaede at blive fri for disse mange lave, smaa Gjennemstjæringer. Vi vide jo Allesammen, at det ikke er i de dybe Kloster, at Sneen lægger sig, men at det er de smaa Gjennemstjæringer paa en 4, 5, 6 Fods Dybde, der fyldes med Sne, og som næsten ikke er til at holde fri i vedvarende Snevintre. Hvis man bygger Banen saaledes, at de nævnte Jørdhninger ikke er der, saa vil man ikke være udsat for disse umaadelig lange Snestjærme. Man kan komme dertil enten ved at gjøre Stigningen større eller, hvis man ikke vil eller kan det, ved at lægge hele Banelinien noget høiere. Det vil medføre nogen Bekostning, hvormeget kan jeg ikke sige, og jeg vilde gjerne foreslaa, at det overdroges Jernbanens Ingenteurer at beregne, om ikke en saadan fordyret Aulægssum i Virkeligheden vilde være fordelagtig for Banen. De vide jo af Erfaring, hvor store Snestastningsudgifterne ere i Gjennemsnit, og hvis man kunde finde en nogenlunde billig Maade, hvorpaa Banen kunde bygges saaledes, at Sneen ikke samler sig, vilde man kunne komme til et fordelagtigere pekuniært Resultat